

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 6**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

och jag tyckte som alltid att det var förfärligt att
den & jaggs men af din dygna tid.
Tack för hvar brev och för hvar den vilken du & jagger mig.
Om bevara.

och jag tyckte som alltid att det var förfärligt att
den & jaggs men af din dygna tid.
Tack för hvar brev och för hvar den vilken du & jagger mig.
Om bevara.

men när du är mycket öfver och det är beaktansvärt att
i människor se att du är min kamrat i så rätta ord så att du går i-
gen i hvarje åttakända bevinna jag skrifver och, jag tror att du för
mig har blifvit till den enda, som kan konstera att älska. Jag är du
min kamrat i ditaten, men hvarför i all världens skola folk försöka
att skilja oss, tror fru Lindhi att hon då skulle få en af de främskilda på
sin led. Men dessa människor kan man ju aldrig förstå. De äro så
dumma. Jag menade ej att du inte skulle skriva ^{från mig} morgonposten om
du ändå tänker på den, jag menade verkligen att du skulle göra bort
själfva tankarna. Det finnes ju folk, som bara befat sig med det och de
äro ju sänkliga och hederslösa, det är inte mycket bevänt med den. Men
Vår Herre låter dem nog slipas ^{om och om igen} och han bevakar dem väl till att ge
den sista politiken öfver till den, som äro löjliga kommar. Hvilket
det nu är Vilma eller Legeritz, så är det en otvivelaktig fröst att tänka
på att de i förhållande till oss ej äro mer försigkomna än en neger i
Assuan. Du bör ha minna talarna med den som med Mahmet
i Luxor, de äro fruktiga och man väntar sig mer af den, därför att de
se civiliserade ut, men i verkligheten äro de rika barbarer i moraliskt
hänseende. Ja nästan är när vi fara från alltsammans, det är allt en tri-
kup att visa den att vår vänskap står ett sådant offer, det hade de nog ej tröt.
Det var ju alldeles utmärkt att du tänkte på att tjusa Loventien,
det skulle du verkligen göra och tjusa till honom blott skulle bli för
tjust i ditt hem och i dig med, det var väldigt bra. Blevt han äro sköt
vit nu eller inte skrifvit så förtjänner han sin tjänning för Jakob Klav.
Du får resonera som jag gjorde, då jag nämde honom min bok i ju-
las att fastän jag vet, att den mannen kan i framtiden göra mig nytta,
så får detta ej hindra mig från att visa honom litet af den höflighet,
som jag visar alla andra, som gjort mig tjänster. Det är ju naturligt
om man ej skall väga vara vänlig mot någon, som man verkligen
är skyldig så mycket tackskänket, därför att det skulle se ut som in-
ställsamhet. Detta var väldigt bra. Jag hade alls ej tänkt på att
du ville det.

du har du väl fått öfverrensningem och säg att du blef glad. Jag
Måttom D. hade också varit i St. Petersburg och hade mycket gott
muntligt kunnigt. Han nämnde på ett par gånger. Tack om den.

tycker, att det var nå god sammanlydande följande och jag
auter att både skådespelet och det stora sammanväret nu äro i
autägande. Det var så, att jag träffade mysa prästen Pisser på en
tjänst, han hade sin ring ännu och jag sade, att jag gett min
tjänst och att den gått sönder. Då erbjöd han sig att ge mig en, som
han hade liggande, han hade varit nå förskämdig att köpa fyra styck
pen. Jag sade henne uttryckligen att jag ville ha den åt mig,
men det var jag knappast om han förstod. Den såg emellertid
skänt ut denna så jag undrar om den duger att bäras på finger
men då vill väl ha den i alla fall.

Jag tror aldrig att jag tackat för Butterkuchen och det vackra fatet
och uppehållsbudet och teesaldaternas. Jag frågade Henriette om
det ej fanns något i världen hon hellre ville ha, och hon sade tryggt
nej. Hvad mig betröffar, så får jag ju erkänna, att det Rau fienas
bättre saker än till och med butterkuchen, men jag sätter mycket värde
på det. Den lilla fatet var utmärkt nått, och man tycker på det hel
la laget, att det skulle bli bättre och bättre att äta på det ena året.
Apropos så få vi aldrig nå bra mat här, som då vi äro en
samman, aldrig ser bordet så fint och trefligt ut, det tänker jag
ofta på min, då du är mest. Vi ha det mycket bättre i vårt rum
kvardagslag, då Hilma lagar enas. Maurus vill ha det för bra,
och jag äro en dålig hjälp åt henne. Men det förångar mig allt,
ja nästa gång ska vi ha en bakfem.

Jag har nämlingsbekymmer nå att jag Rau knappast tänka på något an
nat. Det bästa förslaget är att få en del af den Almkvistiska väningen,
salongen och tre andra rum, badrum, kök etc. för 850. Jag har ju ut
gjort mycket för saken själf, men jag vill och alla andra äro
verksamhet, jag vill afstyre den Almkvistiska väningen af vägar
skänd orsak, men jag vill ha den. Gerda tror, att hon anser den
för fin för två enamma fruntimmer. Den lär ha varit kall i
Almkvistis dagar, men de hade ej Rumur och de delade ej af prin
cip så hvar en med sin inbet bestämt. Fyra rum borde man väl
Rumma hålla varma.

Tänk att fru Lindhke frågade om "det" håller i ännu. Ja, det skulle hon
få se att det går, ty den rätta Runkelken afvervinner allting
Det har en guds skänkt och de gamla Sigmundsonerna ha tagit

Tänk att fru Lindhke frågade om "det" håller i ännu. Ja, det skulle hon
få se att det går, ty den rätta Runkelken afvervinner allting
Det har en guds skänkt och de gamla Sigmundsonerna ha tagit

Jag tror jag aldrig tackat för Butterkuchen och det vackra fatet och uppehållsbudet och teesaldaternas. Jag frågade Henriette om det ej fanns något i världen hon hellre ville ha, och hon sade tryggt nej. Hvad mig betröffar, så får jag ju erkänna, att det Rau fienas bättre saker än till och med butterkuchen, men jag sätter mycket värde på det. Den lilla fatet var utmärkt nått, och man tycker på det hela laget, att det skulle bli bättre och bättre att äta på det ena året. Apropos så få vi aldrig nå bra mat här, som då vi äro en samman, aldrig ser bordet så fint och trefligt ut, det tänker jag ofta på min, då du är mest. Vi ha det mycket bättre i vårt rum kvardagslag, då Hilma lagar enas. Maurus vill ha det för bra, och jag äro en dålig hjälp åt henne. Men det förångar mig allt, ja nästa gång ska vi ha en bakfem. Jag har nämlingsbekymmer nå att jag Rau knappast tänka på något annat. Det bästa förslaget är att få en del af den Almkvistiska väningen, salongen och tre andra rum, badrum, kök etc. för 850. Jag har ju utgjort mycket för saken själf, men jag vill och alla andra äro verksamhet, jag vill afstyre den Almkvistiska väningen af vägar skänd orsak, men jag vill ha den. Gerda tror, att hon anser den för fin för två enamma fruntimmer. Den lär ha varit kall i Almkvistis dagar, men de hade ej Rumur och de delade ej af princip så hvar en med sin inbet bestämt. Fyra rum borde man väl Rumma hålla varma. Tänk att fru Lindhke frågade om "det" håller i ännu. Ja, det skulle hon få se att det går, ty den rätta Runkelken afvervinner allting. Det har en guds skänkt och de gamla Sigmundsonerna ha tagit